

فصل اول

پایه‌های تئوری متد شروت

مقدمه

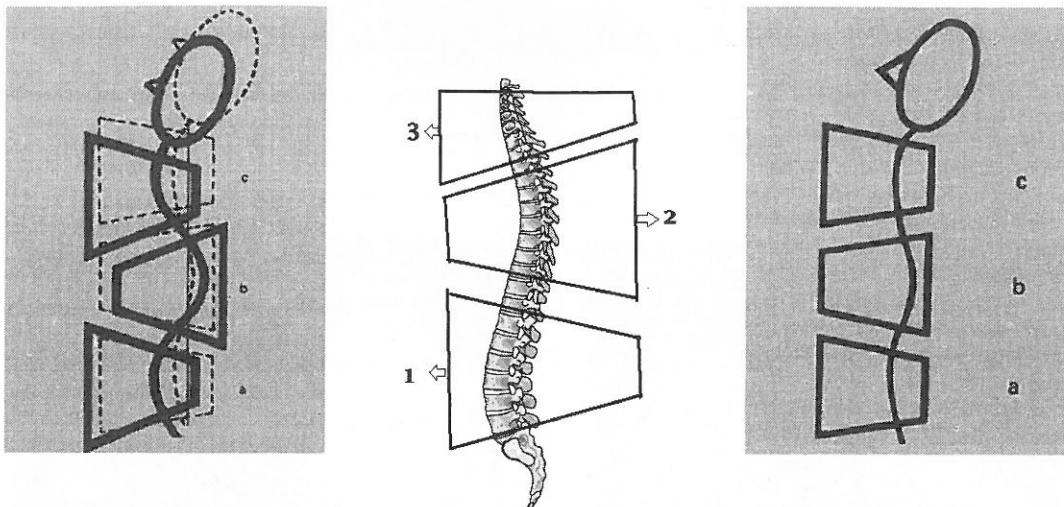
روش درمان اسکولیوز در این کتاب بر اساس روش فیزیوتراپیست کریستا-لهنرت شروت به عنوان استاندارد طلایی کشور آلمان و برگرفته و بوجود آمده از تجربیات و تلاش‌های فراوان مادر وی، کاتارینا شروت (۱۸۹۴-۱۹۸۵) می‌باشد که از بیماری اسکولیوز رنج می‌برده و با درایت خویش و تحلیل دفرمیتی‌های موجود و وضعیت‌هایی که منجر به اصلاح انحرافات ستون فقرات و تغییر شکل قفسه سینه می‌شده است برای درمان خود تلاش کرده و سپس با کاربردی کردن یافته‌های خود از سال ۱۹۲۷ به درمان بیماران مشابه پرداخته تا اینکه مستحق دریافت نشان ویژه لیاقت از جمهوری فدرال آلمان برای معرفی و پیشبرد یک روش درمانی برای اسکولیوز گردیده است و در ادامه راه مادر، خانم کریستا شروت با تحصیلات آکادمیک در رشته فیزیوتراپی این روش را تکمیل کردند.

katharina schroth

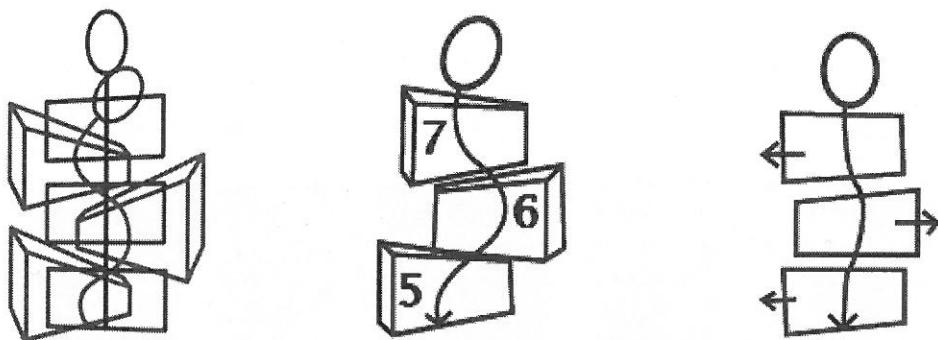
christa lehnert-schroth

تصویر شماره ۲: بلوک‌های صفحه سازیتال

III. تقسیم‌بندی تنه در صفحه فرونتمال در اسکولیوز

در اسکولیوز در صفحه فرونتمال از نگاه پشتی مستطیل‌ها تبدیل به ذوزنقه می‌شوند. بلوک قفسه سینه به سمت راست و بلوک شانه و پلویس به سمت مقابل شیفت پیدا می‌کنند. نوک یا راس یا ضلع کوچک ذوزنقه‌های گوهای شکل به سمت جلو و ضلع بزرگ یا قائده آنها به سمت عقب می‌چرخد. تصویر شماره ۳

تصویر شماره ۳: بلوک‌های ذوزنقه‌ای در صفحه فرونتمال در اسکولیوز

IV. سه چرخشی که در سه انجنای اسکولیوز اتفاق می‌افتد

شانه و پلویس سمت راست در یک جهت به سمت جلو می‌چرخدند و قفسه سینه بسمت خلف رفته و بصورت هامپ خلفی دندنهای در سمت راست نمایان می‌گردند. مواردی که دیده می‌شود شامل:

- شیفت در صفحه سازیتال بصورت افزایش لوردوز کمر و گردن و کایفوژ توراسیک
- شیفت در صفحه فرونتال بصورت حرکت ذوزنقه‌های گوهای شکل به لترال
- حرکت در صفحه عرضی بصورت حرکت نوک گوهای شکل به سمت جلو
- دیر یا زود شانه سمت چپ به پلویس سمت چپ نزدیک می‌شود
- دندنهای در سمت چپ (تقعر) به سمت جلو رفته و نمی‌تواند ساپورت خوبی برای کمربند شانه‌ای باشد.

با توجه به پیچیدگی بیماری ابتدا روی مهمترین اهداف در جهت راست کردن بدن تمرکز می‌شود و برای تثبیت اصلاحات از انقباضات ایزومتریک در هنگام بازدم استفاده می‌شود. حرکت همراه تنفس مهمترین نقش را دارد. از یک طرف بخش فعال عضلات در سیستم لوکوموتور و از طرفی حرکت بخش پسیو ریه‌ها به تنه شکل می‌بخشد.

V. تنفس به عنوان یک عامل شکل دهنده

باید تشخیص داد که کدام نوع از تنفس بیشتر انجام می‌شود، سینه‌ای یا شکمی و دیافراگم باید در هر بخش از حرکات تنفسی فعال باشد. در تصاویر شماره ۴ و ۵ حجم ریه در دو سمت در هنگام دم و بازدم در یک فرد سالم توسط رادیوگرافی نشان داده شده است.

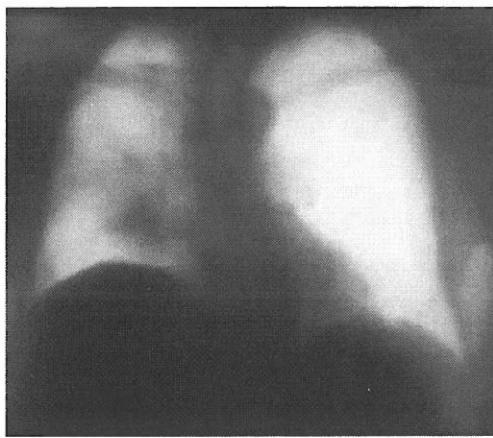

تصویر شماره ۵: حجم ریه هنگام بازدم

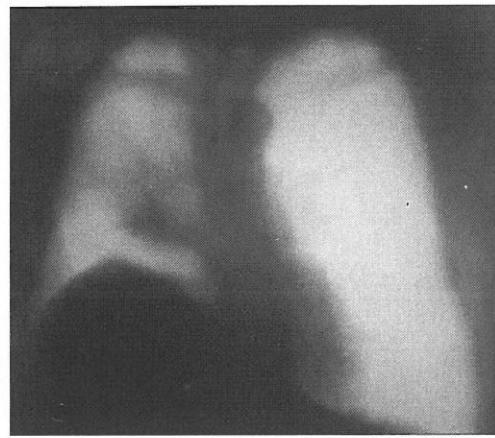

تصویر شماره ۴: حجم ریه هنگام دم

اما رادیوگرافی‌های دیگری که برای نشان دادن حجم ریه و پائین نیامدن دیافراگم در سمت راست در بیمار اسکولیوتیک هنگام دم و باز دم گرفته شده است اهمیت استفاده صحیح از دیافراگم و تلاش برای تقویت بخش ضعیف آن را نشان می‌دهد. تصاویر شماره ۶ و ۷

تصویر شماره ۷: حجم ریه هنگام بازدم در همان بیمار

تصویر شماره ۶: حجم ریه هنگام دم در یک بیمار اسکولیوتیک

دیافراگم باید به سمت یک تنفس کامل و عمیق هدایت شود و این یک روند آموزشی است که باید از طریق نگاه و دیدن تا مرحله غیر ارادی و خودکار ادامه یابد. بالا بردن دندنهای با افزایش قطر سازیتال قفسه سینه و تنفس در بخش پائین قفسه سینه با افزایش قطر عرضی همراه است.

توجه به رابطه روده‌ها با وضعیت پلویس نیز مهم است. اگر پلویس در وضعیت تیلت قدامی باشد تنفس شکمی روده‌ها را به سمت جلوی شکم می‌برد ولی در وضعیت تیلت خلفی روده‌ها هنگام تنفس در فضای لگن قرار گرفته که با کاهش لوردوуз کمری نیز همراه است. نگه داشتن لگن در وضعیت تیلت خلفی در هنگام بازدم بسیار مهم است و برای ماندگاری در ذهن بیمار از او می‌خواهیم که در ۳، ۵ تا ۱۰ تنفس این وضعیت را حفظ کند. بدنبال یادگیری این وضعیت از بیمار می‌خواهیم تا با انقباض و سفت کردن عضلات تنه تا جای ممکن ثبات وضعیت اصلاحی را بوجود آورد به این کار Muscle Mantle می‌گوییم. این اولین قدم مهم در ایجاد حس وضعیت صحیح در بیمار می‌باشد. بخاراط اتصال عضله دیافراگم به دندنهای، جناغ، دندنهای پایینی و مهره‌های ۱ تا ۴ کمری حرکات توراکس با تغییر وضعیت دیافراگم نیز همراه است. تمرینات بر پایه نیروی مکانیکال همراه با توجهات ذهنی لازمه موفقیت درمان است.

صرف نظر از حرکت دندنهای در هنگام دم و بازدم امکان حرکت ارادی دندنهای و باز یا جمع شدن قفسه سینه با انقباض عضلانی نیز وجود دارد.